21/06/2021

«Σαν τέτοια μέρα, ακόμη και η φύσις γονατίζει στο μεγαλείο του Θεού!»

/ Ιερές Μονές

«… Σαν τέτοια μέρα, ακόμη και η φύσις γονατίζει στο μεγαλείο του Θεού… Κι εμείς, μερικοί, το παίζουμε άρχοντες και εξουσιαστές, και δεν υπολογίζουμε ούτε ιερό, ούτε όσιο»

Ομιλία του γέροντα Γαβριήλ, ηγουμένου της Ιεράς Μονής Οσίου Δαυίδ εν Ευβοία για την εορτή της Πεντηκοστής.

Χρόνια πολλά κι ευλογημένα!
Σήμερα, γιορτάζομε όλοι μας, γιορτάζει ο Θεός μας, γιορτάζει η Αγία μας Εκκλησία.
Κατά την Πεντηκοστή, πενήντα μέρες δηλαδή μετά την Ανάσταση του Κυρίου και δέκα μέρες μετά την Ανάληψή Του, με την Κάθοδο του Αγίου Πνεύματος στους Αγίους Μαθητάς και Αποστόλους έχομε την ίδρυση της Αγίας μας Εκκλησίας, την οποία από τότε διέπει και συγκροτεί και συντηρεί το Άγιον Πνεύμα.

Ο Άγιος Γέροντας Ιάκωβος, αυτός ο σύγχρονος Άγιος της Εκκλησίας μας, μας διηγείτο για τον παππού του, τον Γιώργη Κρεμμυδά, που ήταν κάτοικος της Μάκρης της Μικράς Ασίας, ο οποίος, βέβαια, πέθανε στα βάθη της Ανατολίας από τις κακουχίες και από τις τυραννίες των Οθωμανών, των Αγαρηνών, των άγριων αυτών.
Λέγανε όλοι για τον παππού του ότι ήταν άνθρωπος γλυκομίλητος, με το χαμόγελο στα χείλη.
Ακόμα και στην εξορία πήγαινε δίπλα στους ταλαιπωρημένους αιχμαλώτους Έλληνες, καθώς πορεύονταν και τους παρηγορούσε. Ακόμα και στιχάκια τους έγραφε, λέει, για να τους δίνει κουράγιο. Ήταν άνθρωπος του Θεού.
Και σαν μια τέτοια μέρα, της Πεντηκοστής, βρισκόταν, πριν την αιχμαλωσία, εργαζόμενος σε χωριά τουρκικά. Σαν τέτοια μέρα χωρίς Εκκλησία, χωρίς Ακολουθία, εκεί που βρισκόταν στο δάσος γονάτισε και προσευχήθηκε.
Κι εκείνη την ώρα, λέει, γονάτισαν και τα δέντρα του δάσους κι ένα μικρό δαμάλι, ένα νεογέννητο, δηλαδή, μοσχαράκι, πήγε να φάει την κορυφή ενός δέντρου.
Αλλά αφού τελείωσε την προσευχή του ο Γιώργης Κρεμμυδάς, τα δέντρα και πάλι σηκώθηκαν και το δαμάλι, λέει, χτύπησε αλλά δεν έπαθε τίποτα.
Σκεφτείτε σαν τέτοια μέρα ακόμα και η φύσις γονατίζει μπροστά στο Μεγαλείο και τη Δόξα του Θεού.
Κι εμείς, μερικοί, το παίζομε άρχοντες και εξουσιαστές και δεν υπολογίζομε ούτε Ιερό ούτε Όσιο.
Κι είμαστε πραγματικά μασκοφόροι, -όχι μάσκες αυτές που φοράμε για προφύλαξη -

, φοράμε άλλου είδους μάσκες...Όμως από το Θεό δεν κρύβεται κανένας.
Το Άγιο Πνεύμα είναι αυτό που συντηρεί τον Σύμπαντα Κόσμο. Αν υπάρχει ζωή στα φυτά, στα ζώα, στη θάλασσα, στα πτηνά αυτό οφείλεται στο Άγιο Πνεύμα.
Το Άγιο Πνεύμα είναι αυτό που αγίασε τα νερά της κολυμβήθρας που βαφτιστήκαμε όλοι και μας καθάρισε από το προπατορικό αμάρτημα.
Το Άγιο Πνεύμα είναι αυτό που όταν σαν άνθρωποι -«χοϊκοί άνθρωποι είμαστε παιδί μου», έλεγε ο Άγιος Ιάκωβος, «τι περιμένεις και τούτο θα κάνομε και τ' άλλο θα έχομε»- όταν εμείς, λοιπόν, σαν άνθρωποι λερώνομε το βάπτισμά μας με τις αμαρτίες μας, τα λάθη μας, τις παραλείψεις μας, το Άγιο Πνεύμα είναι αυτό που, δια της εξομολογήσεως και της μετανοίας, μας καθαρίζει και μας κάνει και πάλι πάλλευκους, χωρίς κηλίδα αμαρτίας.
Το Άγιο Πνεύμα είναι αυτό που την ώρα της Θείας Λειτουργίας, του Μυστηρίου των Μυστηρίων, αγιάζει και μεταβάλλει το ψωμί σε Σώμα και τον Οίνο το Κρασί, σε Αίμα Κυρίου κι έτσι εμείς μεταλαμβάνομε τον ίδιο το Θεό μέσα μας και συντηρούμεθα και καθαριζόμεθα και παίρνομε Χάρη και Δύναμη και Αρραβώνα της Μελλούσης Ζωής και Βασιλείας.
Το Άγιο Πνεύμα είναι αυτό που παίρνει δυο ξένους, μέχρι πριν, ανθρώπους και στο Μυστήριο του γάμου τους κάνει ένα.
Άσχετα αν εμείς, με τον αδάμαστο εγωισμό μας, αυτό το θηρίο που κρύβεται μέσα μας, όπως έλεγαν οι άγιοι γέροντες, δεν περνάμε καλά. Γιατί πάντα ο άλλος φταίει, πάντα απ' τον άλλον περιμένομε να κάνει το πρώτο βήμα, γιατί ένεκα του εγωισμού μας μας λείπει η πραότητα, η ανεκτικότητα, η συγχωρητικότητα.
Και ειδικά τώρα, αυτούς τους νέους καιρούς, όπως έλεγε ο μακαριστός Μητροπολίτης Σιατίστης Παύλος, «πριν προλάβουν να χρονίσουν στο γάμο τους, τα ανδρόγυνα χωρίζουν».
Το Άγιο Πνεύμα όμως αν αφήσομε την καρδιά μας ανοιχτή θα μας συμφιλιώσει και πάλι θα μας επανασυνδέσει και θα μας επανενώσει.
Το Άγιο Πνεύμα είναι αυτό που αγιάζει το λάδι στο ευχέλαιο και φυγαδεύει τις αρρώστιες και τις θεραπεύει.
Το Άγιο Πνεύμα είναι αυτό που αγιάζει το νεράκι, το απλό νεράκι και διώχνει τα δαιμόνια. Και βλέπετε το νεράκι αυτό, ο αγιασμός, όσο καιρό κι αν παραμείνει δεν χαλάει. Σε αντίθεση με τους Καθολικούς, με συγχωρείτε που θα το πω, που πρέπει να ρίξουν ροδόνερο μέσα, γιατί δεν μπορεί να διατηρηθεί το νερό, θέλει Χάρη Αγίου Πνεύματος.
Αυτή η Χάρις του Αγίου Πνεύματος είναι αυτή που ίδρυσε, όπως είπαμε, την Αγία Καθολική και Αποστολική Εκκλησία και είναι συνεχώς παρούσα. Εμείς δεν τη βλέπομε, όπως δεν βλέπομε και τους Αγίους μας, που έλεγε ο άγιος Γέροντας Κύριλλος «Αν τεντώσομε το χέρι μας, αν το απλώσομε θα

αγγίξομε τους Αγίους μας, τόσο κοντά μας είναι».
Εμείς, όμως, γιατί δεν το πετυχαίνομε αυτό αδελφοί μου; γιατί η ζωή μας δεν είναι πάντοτε σύμφωνη με τη ζωή των Αγίων, με το θέλημα του Θεού.
Η επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος είναι ένα ιστορικό γεγονός, το οποίο κατέγραψε ο Άγιος Απόστολος και Ευαγγελιστής Λουκάς, στις Πράξεις των Αποστόλων.
Έπρεπε να Αναληφθεί ο Χριστός, ο Θεός μας, από τη Γη στους Ουρανούς για να μπορέσει να κατέβει το Παράκλητο Πνεύμα.
Ένα δυνατό μήνυμα, αγαπητοί μου αδελφοί, που βγαίνει απ' τη σημερινή εορτή, της Αγίας Τριάδος είναι το εξής:
Ο Πατήρ, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα είναι Ενωμένοι, είναι Αγαπημένοι, δεν ανταγωνίζονται ποιος θα δοξαστεί περισσότερο, αλλά ο Ένας χαίρεται με τη δόξα του Άλλου και ο Ένας κάνει υπακοή στον Άλλον.

Εμείς το πετυχαίνομε αυτό σήμερα; ή ο ανταγωνισμός πάει στο φουλ και τα συναισθήματα μέσα μας είναι εχθρικά και ο διάβολος σπείρει σπέρματα διχοστασίας, χρησιμοποιώντας το καθετί, ακόμα και το μπόλιασμα, που είπα προχθές.
Πρέπει να προσέξομε, να κρατήσομε την πίστη μας. Και η πίστη μας, πάνω απ' όλα, μας θέλει ενωμένους. Και υπακοή, πρώτα και απ' όλα, στο θέλημα του Θεού, Άρχοντες και Αρχόμενοι.

Η Χάρις του Αγίου Πνεύματος γίνεται πάντοτε παρούσα και φανερή μέσα κι απ' την πρεσβεία και τη διαρκή παρουσία των Αγίων μας.
Δεν είναι υπερβολή αν θα πούμε ότι καθημερινώς εσείς οι ίδιοι έρχεστε και καταθέτετε θαύματα και υπερθαύματα και τις ευχαριστίες σας στους Αγίους μας.

Προχθές ήρθε ο Δημήτρης ο Λειβαδαρός, από το Κερατσίνι της Αττικής, γονατιστός «να ευχαριστήσω τον Άγιο Δαυίδ και τον Άγιο Ιάκωβο, γιατί η μάνα μου, η κυρά Μαρία έφευγε για την άλλη ζωή προσβεβλημένη από αυτό τον ιό, απ' το covid, που λένε. Οι γιατροί δεν δίναν ελπίδες. Τηλεφώνησα στο μοναστήρι, γίναν προσευχές και σε τρεις ημέρες, ανέλπιστα, η μάνα μου βρήκε την υγεία της. Οι γιατροί μιλούσαν για θαύμα, ξέρω ποιοι το έκαναν το θαύμα, οι Άγιοι στους οποίους προσέφυγα».

Η κυρία Αθηνά από τη Βέροια, ο κύριος Αγαθόνης από την Καβάλα, μας μίλησαν για τη ζωντανή παρουσία του μακαριστού αγίου Γέροντος Κυρίλλου στη ζωή τους, τη βοήθειά του, τη χαρά που τους δίνει
στη ζωή τους. Και δεν είναι πολλά χρόνια που έφυγε από ανάμεσά μας ο άγιος Γέροντας Κύριλλος.

30 Μαρτίου του 2012 έφυγε απ’ αυτή τη ζωή για την Ουράνια Πατρίδα, δεν μας εγκατέλειψε όμως, διότι αυτή είναι υπόσχεση του Θεού ότι δεν θα μας εγκαταλείψει ποτέ.

Αυτό κάνει ο Παράκλητος, που σημαίνει Παραμυθία, Παρηγοριά και με τη Χάρη του Παρακλήτου το επιτελούν οι Άγιοί μας.
Εδώ ανάμεσά μας είναι και ο Γιώργος κι η Ευαγγελία από το Άργος. Ήρθαν εχθές. Μου είπε ο Γιώργος: «Τελευταία φορά που ήρθα παρακάλεσα τον Άγιο Ιάκωβο να με βοηθήσει». Και αδελφοί μου, να που
είναι ζωντανή η Χάρις του Αγίου Πνεύματος.

Ο Γιώργος είχε διάφορα θεματάκια και με την ψυχική του υγεία, εκλεκτό παιδί, άνθρωπος αρετής ,αλλά είχε κι αυτός το σταυρό του. Κι όμως ένιωσα, λέει, με τη Χάρη της προσευχής, με την πρεσβεία του Αγίου Ιακώβου, την εξ ύψους αναγέννηση.

Αναγεννήθηκε ψυχικά και πνευματικά και τον βλέπεις ένα παλικάρι γεμάτο φως, λεβεντιά.
Δεν είναι θαύμα αυτό;

Θαύματα είναι μόνο να μας κάνει καλά το πόδι ή το χέρι -που έκανε πολλά τέτοια θαύματα Άγιος Δαυίδ στο Άργος, που πήγαμε και τα παιδιά το ομολογούν. Βεβαίως και αυτά τα χρειαζόμαστε.

Πάνω απ’ όλα είναι η ψυχική αναγέννησις, η αναγέννησις της ψυχής μας που είναι πράγμα αθάνατον.
«**Επιμελείσθε δε ψυχής πράγματος Αθανάτου**», έλεγε και ξανάλεγε ο Άγιος Ιάκωβος.
Το είπα και την περασμένη Κυριακή, αν δεν κάνω λάθος, για το στρατιωτικό γιατρό που είχε προσβληθεί από αυτή την ταλαιπωρία του covid και έφευγε για την άλλη ζωή.
Είδε τον Κύριό μας, Τον αισθάνθηκε γεμάτο Αγάπη, γεμάτο Στοργή, γεμάτο Ευσπλαχνία.

«Μέσα μου είχα την πεποίθηση, ξεκάθαρα, ότι δεν θα με κρίνει. Όμως ερχόντουσαν οι ίδιες μου οι πράξεις και οι παραλείψεις και με κρίνανε.
Ήρθε το πρόσωπο του γιου μου, όταν πήρε 17 στον έλεγχό του κι όλοι λέγανε καλά λόγια, εγώ εκείνη την ώρα είπα «Εγώ δεν είμαι ευχαριστημένος» κι είδα το πρόσωπο του παιδιού με παράπονο και με κάποια δάκρυα. Αυτό με ήλεγχε, όταν η ψυχή μου ανέβαινε προς τα πάνω.
Είδα το πρόσωπό της κόρης μου, που, ενώ υπέστη διάφορες ταλαιπωρίες, εγώ, από

την καθημερινότητά μου, απ’ το λειτούργημά μου, δεν μου έμενε χρόνος να συμπαρασταθώ στο παιδί μου».
Και είναι κάτι, αυτό που μας είπε ο γιατρός, κάτι που μας θύμισε κι ο πατήρ Άνθιμος, τις προάλλες, με ένα γνωστό του, αλλά κι ο πατήρ Δημήτριος Τζούμας, ο μακαριστός, Αρεοπαγίτης που έγινε ιερέας, που καταγράφει σε ένα βιβλίο του.

Ο Άγιος Ιάκωβος λειτουργώντας εδώ σ’ αυτήν την Αγία Εκκλησία, σ’ αυτό το Ναό, στο Ιερό, κάποια μέρα είδε ολοζώντανο το Δεσπότη Χριστό, με Αρχιερατική Στολή και στο Άμφιό Του είχε μια κορδέλα
που επάνω έγραφε:
«**Οι πράξεις του ανθρώπου θα τον κρίνουν**».

Ας δώσομε λίγο περισσότερο σημασία στις πράξεις μας, στη σκέψη μας, στα λόγια μας και ας κρατήσομε λίγο άμυνα, λίγο αντίσταση σ’ αυτά, σε όσα ρεύματα της εποχής, μας οδηγούν σε δρόμους που
είναι αντίθετοι με το θέλημα του Θεού.

Να πάμε προς το Φως της Ζωής, το Φως είναι ο Χριστός.
«Εγώ ειμί το Φως»!
Και να μη μας πλανούν άλλου είδους φώτα.

Η Χάρις των Αγίων Δαυίδ και Ιακώβου, η ευχή του Αγίου γέροντος Κυρίλλου, Χάριτι του Παναγίου Πνεύματος σ’ εσάς όλους που οδηγήσατε τα βήματά σας εδώ και όσους αδελφούς μας παρακολουθούν απ’το διαδίκτυο, με την ευλογία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας, π. Χρυσοστόμου, στον οποίον όλοι οφείλομε χάριτας, διότι επικοινωνούμε μεταξύ μας και διότι πολλοί αδελφοί μας, όπως μας λέγουν, στηρίζονται.
Η Χάρις, λοιπόν, των Αγίων και η ευχή του αγίου Γέροντος Κυρίλλου, να σας χαρίζουν Υγείαν, Χαράν και Ευλογίαν Ουράνιον. Αμήν!

Γέρων Γαβριήλ
Ηγούμενος Ι.Μ. Οσίου Δαυίδ
Ιερά Μονή Οσίου Δαυίδ, 20/6/2021
Εορτή της Πεντηκοστής